

Греческий Культурный Центр – ГКЦ (www.hecucenter.ru) рад препроводить актуальную информацию о современных, текущих событиях, в истории и жизни Греции, Греческого Мира:

«Маленькая Греция» Вена и первая газета на греческом языке !!!

«Греция» Вена . Фото: [afagen/](#) [CC BY-NC-SA 2.0](#)

Когда мы говорим о ключевых общинах греческой диаспоры, Вена приходит на ум редко. Однако, если говорить об исторически значимых для современного эллинизма общинах, австрийская столица, с её собственным греческим анклавом, Маленькой Грецией, безусловно, должна быть в этом списке.

Как и в случае с другими греческими общинами на территории бывшей Австрийской империи, масштабная миграция греков в столицу Габсбургской империи последовала за войнами между Австрийской и Османской империями.

После двух неудачных попыток османов захватить Вену австрийцы во главе многонациональных европейских сил оттеснили турок-османов на юг и восток

к воротам Белграда, который сегодня является столицей Сербии. Греческие купцы открыли магазин в венском квартале Маленькой Греции.

Пассаровицкого мира, подписанного в 1717 году, границы стабилизировались. Начались попытки возобновить торговлю и восстановить обширную территорию, опустошенную десятилетиями войны.

Наряду с установлением границ между двумя империями, еще одним ключевым положением соглашения было то, что османские и австрийские подданные имели право вести торговлю на территории друг друга.

Однако австрийцы не знали Османской империи, а сами турки презирали торговлю.

Таким образом, с практической точки зрения, у османских меньшинств — православных греков и сербов, а также евреев и армян — появилась возможность заполнить образовавшийся пробел.

Будучи столицей большого многонационального государства, Вена была ключевым центром для этих «османских» торговцев.

Члены греческой диаспоры в Вене были в основном выходцами из Македонии и Эпира, а также из фракийских городов, таких как Константинополь и Филиппополь (современный Пловдив, Болгария).

Основу торговли составляли массовые грузы, особенно хлопок.

Хотя легенда гласит, что первую кофейню в Вене открыли греки, доктор Теофанис Пампас, местный греческий врач, обладавший энциклопедическими знаниями об этом обществе, сообщил изданию *Greek Reporter*, что эта исключительная честь выпала армянам.

Греческая община здесь, как и везде, пустила корни, росла и процветала.

Но, как это часто бывает в Греции, вскоре появились фракции. Некоторые греки приняли австрийское гражданство, а в некоторых случаях даже вошли в австрийскую аристократию.

Другие сохранили османское гражданство, которое давало преимущество в виде более низких налогов, но ограничивало их деятельность торговой сферой.

«Маленькая Греция» Вены и первая газета на греческом языке

Каждая фракция затем основала собственную церковь, обе на расстоянии ста метров друг от друга, в венском Грехенфиртеле (Греческом квартале).

Эти церкви существуют и по сей день, и литургия каждое воскресенье переходит из одной церкви в другую.

Образование и распространение грамотности на греческом языке были ключевыми задачами греческой общины, независимо от её принадлежности к какой-либо фракции. Венская греческая школа существует даже дольше самого греческого государства, будучи основанной в 1804 году.

Находиться в церкви, которая старше современного греческого государства, и наблюдать за занятиями по преподаванию греческого языка, которые проводятся непрерывно с 1804 года, — это опыт, который невозможно забыть.

Греческий текст впервые появился в печати в Вене

Помимо образовательных инициатив, которые велись с тех пор, именно в Вене впервые в современном мире в печати появился греческий язык.

Место, где находилась первая греческая типография, снесено. В Греческом квартале до сих пор сохранилось величественное здание в стиле венского барокко, где находится вторая греческая типография, где Ригас Ферей, первомученик, борец за независимость Греции, редактировал греческую газету «*Эфимерида*».

Все греческие издания, особенно в диаспоре, в подлинном смысле этого слова происходят от этой типографии.

Ко времени Греческой войны за независимость в 1820-х годах греческая община Вены достигла своего пика численности, насчитывая около 5000 членов и приобретая все более разнообразную социально-экономическую структуру.

Представители образованного и зажиточного общества, естественно, жаждали освобождения Греции от османского ига. Однако в то же время они осознавали, что Австрийская империя, представлявшая собой скопление национальностей под властью относительно мягкой, но абсолютной автократии, яростно сопротивлялась революции и боялась её.

Таким образом, австрийским грекам пришлось балансировать на грани между радостью по поводу будущей независимости Греции и личной безопасностью и средствами к существованию в Австрийской империи.

В конце концов, именно австрийцы арестовали греческого революционера Ригаса. Ферей в ключевом австрийском порту Триест и передал его туркам, которые задушили его в Белграде в 1798 году.

Греческая община в Вене — лишь тень прежней.

Независимость Греции не привела к массовой репатриации австрийских греков.

Некоторые вернулись, но маленькое обедневшее королевство не могло ничего предложить по сравнению с огромной Австрийской империей.

Неумолимый поток ассимиляции начал поглощать греков, включая их в австрийский этнический гуляш.

Другие греческие австрийцы начали переезжать в Великобританию, Францию или даже в Новый Орлеан в США, где экономика была более динамичной, чем в Австрии.

Однако на протяжении многих лет в Австрию прибывало небольшое количество новых иммигрантов, что в сочетании с усилиями давних членов общины позволило сохранить ее целостность.

Две мировые войны усилили давление на греков, вынуждая их ассимилироваться, особенно в варварскую эпоху нацизма, но их религиозная община выжила.

После войны в Австрии не наблюдалось массовой иммиграции греческих «гастарбайтеров» или гастарбайтеров, как в соседней Германии. Тем не менее, довольно много греков приезжало в Австрию, особенно на учёбу, и после неё часто оставалось в стране.

Как и в самой Австрии, венская греческая община — лишь тень былого величия, но она по-прежнему процветает и элегантна. Подобно «греческим городам» Америки, современные венские греки редко живут в местах своего первоначального проживания.

Тем не менее, у некоторых там есть свой бизнес, а церковь и общественный центр, как всегда, выполняют функцию центров притяжения общины.

Греческое общество в Австрии стало свидетелем и участником ключевых событий в истории эллинизма.

Для тех из нас, кто принадлежит к грекам диаспоры в Америке или Австралии, замечательное выживание столь давних общин должно быть источником гордости и надежды на то, что наши общины также выдержат испытание временем.

Источник: https://greekreporter.com/2025/09/26/vienna-site-of-the-first-greek-newspaper/?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_term=2025-09-27&utm_campaign=GR+Daily+News+Brief

МЫ ВМЕСТЕ !!! МЫ – ЕДИНЫЙ МИР !!!

**ВМЕСТЕ МЫ СИЛЬНЕЕ, МОЩНЕЕ, ВМЕСТЕ МЫ
ДУХОВНО БОГАЧЕ и, на самом деле, СЧАСТЛИВЕЕ !!!**

ГРЕЧЕСКИЙ КУЛЬТУРНЫЙ ЦЕНТР - ГКЦ !!!

**АКТИВНОСТЬ - ПОСТОЯНСТВО - ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНОСТЬ -
ВЕРНОСТЬ – ПРЕДАНОСТЬ ДЕЛУ !!!**

или когда

ГАРМОНИЧНО СОЧЕТАЮТСЯ ФОРМА и СОДЕРЖАНИЕ !!!

**ГРЕЧЕСКИЙ КУЛЬТУРНЫЙ ЦЕНТР !!!
ПОЛЕЗНАЯ АКТУАЛЬНАЯ ИНФОРМАЦИЯ !!!**

Το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού - Κ.Ε.Π. (www.hecucenter.ru) είναι στην ιδιαίτερα ευχάριστη θέση να προωθήσει ενημέρωση σχετικά με επίκαιρα γεγονότα στην ιστορία και το βίο της Ελλάδας, του εν γένει Ελληνικού Κόσμου:

«Η «Μικρή Ελλάδα» της Βιέννης και η πρώτη εφημερίδα στα ελληνικά !!!

Ελληνορθόδοξη Εκκλησία Αγίας Τριάδας, η «Μικρή Ελλάδα» της Βιέννης. Πίστωση: [afagen/](https://www.flickr.com/photos/afagen/) [CC BY-NC-SA 2.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.0/)

Όταν εξετάζουμε βασικές κοινότητες της ελληνικής διασποράς, η Βιέννη σπάνια έρχεται στο μυαλό. Ωστόσο, αν πρόκειται να εξετάσουμε ιστορικά σημαντικές κοινότητες για τον σύγχρονο Ελληνισμό, η αυστριακή πρωτεύουσα θα πρέπει σίγουρα να βρίσκεται στη λίστα με τις υποψήφιες, με τον δικό της ελληνικό θύλακα, τη Μικρή Ελλάδα.

Όπως και άλλες ελληνικές κοινότητες στην πρώην Αυστριακή Αυτοκρατορία, η μεγάλης κλίμακας μετανάστευση των Ελλήνων προς την έδρα της εξουσίας των Αψβούργων ακολούθησε τους πολέμους μεταξύ της Αυστριακής και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Μετά τις δύο αποτυχημένες προσπάθειες των Οθωμανών να καταλάβουν τη Βιέννη, οι Αυστριακοί, επικεφαλής μιας πολυεθνικής ευρωπαϊκής δύναμης, έσπρωξαν τους

Οθωμανούς Τούρκους νότια και ανατολικά μέχρι τις πύλες του Βελιγραδίου, που σήμερα είναι η πρωτεύουσα της Σερβίας.

Έλληνες έμποροι άνοιξαν κατάστημα στη Μικρή Ελλάδα της Βιέννης

Μετά τη Συνθήκη του Πασσαρόβιτς , που υπογράφηκε το 1717, τα σύνορα σταθεροποιήθηκαν. Υπήρξε μια πίεση για την επανέναρξη του εμπορίου και την ανοικοδόμηση μιας τεράστιας περιοχής που είχε καταστραφεί από δεκαετίες πολέμου.

Παράλληλα με τον καθορισμό των συνόρων μεταξύ των δύο αυτοκρατοριών, μια άλλη βασική διάταξη της συμφωνίας ήταν ότι οι Οθωμανοί και οι Αυστριακοί υπήκοοι είχαν το δικαίωμα να ασχολούνται με το εμπόριο στην επικράτεια της άλλης.

Ωστόσο, οι Αυστριακοί δεν γνώριζαν την Οθωμανική Αυτοκρατορία και οι ίδιοι οι Τούρκοι περιφρονούσαν το εμπόριο.

Ως εκ τούτου, στην πράξη, η ευκαιρία έπεσε στις οθωμανικές μειονότητες — ορθόδοξους Έλληνες και Σέρβους, καθώς και σε Εβραίους και Αρμένιους— να καλύψουν το κενό.

Ως πρωτεύουσα ενός μεγάλου πολυεθνικού κράτους, η Βιέννη ήταν ένα βασικό κέντρο για αυτούς τους «Οθωμανούς» εμπόρους.

Τα μέλη της ελληνικής διασποράς στη Βιέννη προέρχονταν κυρίως από τη Μακεδονία και την Ήπειρο, καθώς και από θρακικές πόλεις, όπως η Κωνσταντινούπολη και η Φιλιππούπολη (η σύγχρονη Φιλιππούπολη της Βουλγαρίας).

Τα χύμα προϊόντα, ιδιαίτερα το βαμβάκι, ήταν η κινητήρια δύναμη του εμπορίου.

Αν και ο θρύλος λέει ότι οι Έλληνες έστησαν το πρώτο καφενείο στη Βιέννη, ο Δρ. Θεοφάνης Πάμπας, ένας ντόπιος Έλληνας Βιεννέζος γιατρός με εγκυκλοπαιδική γνώση της κοινότητας, ενημέρωσε το *Greek Reporter* ότι αυτή η μοναδική τιμή απονέμεται στους Αρμένιους.

Η ελληνική κοινότητα εκεί, όπως και παντού όπου ρίζωσε, μεγάλωσε και άκμασε.

Αλλά με τον τυπικό ελληνικό τρόπο, σύντομα εμφανίστηκαν φατρίες. Μερικοί Έλληνες έλαβαν την αυστριακή υπηκοότητα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, εντάχθηκαν ακόμη και στην αυστριακή αριστοκρατία.

Άλλοι διατήρησαν την οθωμανική εθνικότητα, η οποία είχε το πλεονέκτημα της χαμηλότερης φορολογίας αλλά περιόριζε τις δραστηριότητές τους στον εμπορικό τομέα.

Η «Μικρή Ελλάδα» της Βιέννης και η πρώτη εφημερίδα στα ελληνικά

Κάθε παράταξη ίδρυσε στη συνέχεια τη δική της εκκλησία, και οι δύο σε απόσταση εκατό μέτρων από την άλλη, στην Γκριχενφίρτελ (Ελληνική Συνοικία) της Βιέννης.

Αυτές οι εκκλησίες παραμένουν μέχρι σήμερα και η λειτουργία εναλλάσσεται κάθε Κυριακή από τη μία εκκλησία στην άλλη.

Η εκπαίδευση και ο γραμματισμός στα ελληνικά ήταν βασικές προσπάθειες της ελληνικής κοινότητας, ανεξαρτήτως φαρτίας. Το ελληνικό σχολείο της Βιέννης είναι ακόμη παλαιότερο από το ίδιο το ελληνικό κράτος, καθώς ιδρύθηκε το 1804.

Το να στέκεσαι σε μια εκκλησία παλαιότερη από το σύγχρονο ελληνικό κράτος και να παρακολουθείς μαθήματα ελληνικής γλώσσας που πραγματοποιούνται συνεχώς από το 1804, είναι μια εμπειρία που δεν θα ξεχάσεις ποτέ.

Ελληνικά δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά σε έντυπη μορφή στη Βιέννη

Πέρα από τις εκπαιδευτικές προσπάθειες που βρίσκονταν σε εξέλιξη από τότε, η Βιέννη είναι το μέρος όπου η ελληνική γλώσσα εμφανίστηκε για πρώτη φορά σε έντυπη μορφή στον σύγχρονο κόσμο.

Η πραγματική τοποθεσία του πρώτου ελληνικού τυπογραφείου έχει εξαφανιστεί. Ωστόσο, μέσα στην Ελληνική Συνοικία, ένα μεγαλοπρεπές μπαρόκ βιεννέζικο κτίριο στεγάζει το δεύτερο ελληνικό τυπογραφείο, όπου ο Ρήγας Ο Φεραίος, ο πρωτομάρτυρας της ελληνικής ανεξαρτησίας, εξέδιδε την ελληνική εφημερίδα *Εφημερίς*.

Όλες οι ελληνικές εκδόσεις, ιδιαίτερα εκείνες της διασποράς, κατά μία γνήσια έννοια προέρχονται από αυτό το τυπογραφείο.

Την εποχή της Ελληνικής Επανάστασης τη δεκαετία του 1820, η ελληνική κοινότητα της Βιέννης βρισκόταν στο απόγειό της, με περίπου 5.000 μέλη και μια ολοένα και πιο ποικιλόμορφη κοινωνικοοικονομική δομή.

Τα μέλη της μορφωμένης και εύπορης κοινότητας λαχταρούσαν φυσικά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον οθωμανικό ζυγό. Ωστόσο, ταυτόχρονα, είχαν επίγνωση ότι η Αυστριακή Αυτοκρατορία, ένα σύνολο εθνοτήτων υπό μια σχετικά ήπια αλλά απόλυτη απολυταρχία, αντιτίθετο βίαια στην επανάσταση και την φοβόταν.

Οι Έλληνες της Αυστρίας, επομένως, έπρεπε να διανύσουν μια πολύ λεπτή γραμμή ανάμεσα στη χαρά για την προοπτική ανεξαρτησίας της Ελλάδας και στην προσωπική τους ασφάλεια και τα προς το ζην στην Αυστριακή Αυτοκρατορία.

Άλλωστε, οι Αυστριακοί ήταν αυτοί που είχαν συλλάβει τον Έλληνα επαναστάτη Ρήγα. Φεραίο στο βασικό αυστριακό λιμάνι της Τεργέστης και τον παρέδωσε στους Τούρκους, οι οποίοι τον στραγγάλισαν στο Βελιγράδι το 1798.

Η ελληνική κοινότητα στη Βιέννη είναι μια σκιά του παλιού της εαυτού

Η ελληνική ανεξαρτησία δεν οδήγησε στον μεγάλο επαναπατρισμό Αυστριακών Ελλήνων.

Λίγοι επέστρεψαν, αλλά το φτωχό μικρό βασίλειο δεν μπορούσε να προσφέρει τίποτα σε σύγκριση με την απέραντη Αυστριακή Αυτοκρατορία.

Το αδυσώπητο κύμα αφομοίωσης άρχισε να απορροφά τους Έλληνες στο εθνικό γκούλας της Αυστρίας.

Άλλοι Ελληνοαυστριακοί άρχισαν να μετακινούνται στη Βρετανία ή τη Γαλλία ή ακόμα και στη Νέα Ορλεάνη στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου οι οικονομίες ήταν πιο δυναμικές από την Αυστρία.

Ωστόσο, μια μικρή ποσότητα νέων μεταναστών έφτασε στην Αυστρία με την πάροδο των ετών, η οποία, σε συνδυασμό με τις προσπάθειες των μακροχρόνιων μελών, διατήρησε την κοινότητα άθικτη.

Οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι αύξησαν την πίεση στους Έλληνες για αφομοίωση, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της βάρβαρης ναζιστικής εποχής, αλλά η θρησκευτική τους κοινότητα επέζησε.

Μετά τον πόλεμο, η Αυστρία δεν δέχθηκε μαζική μετανάστευση Ελλήνων «Γκασταρμπάιτερ» ή φιλοξενούμενων εργατών, όπως στη γειτονική Γερμανία. Παρόλα αυτά, ένας αρκετά μεγάλος αριθμός Ελλήνων πήγε στην Αυστρία, ιδιαίτερα για σπουδές, και στη συνέχεια, συχνά έμενε στη χώρα.

Όπως και η ίδια η Αυστρία, η ελληνική κοινότητα της Βιέννης αποτελεί μια σκιά του προηγούμενου μεγέθους της, αλλά εξακολουθεί να είναι ακμάζουσα και κομψή. Όπως οι «Greektowns» της Αμερικής, οι σημερινοί Βιεννέζοι-Έλληνες σπάνια ζουν στην αρχική περιοχή όπου εγκαταστάθηκαν οι πρόγονοί τους.

Παρόλα αυτά, κάποιοι έχουν επιχειρήσεις εκεί, και η εκκλησία και το κοινοτικό κέντρο, όπως πάντα, λειτουργούν ως το κέντρο βάρους της κοινότητας.

Η ελληνική κοινωνία στην Αυστρία έγινε μάρτυρας και συμμετείχε σε καίρια γεγονότα της ιστορίας του Ελληνισμού.

Για όσους από εμάς είμαστε Έλληνες της διασποράς στην Αμερική ή την Αυστραλία, η αξιοσημείωτη επιβίωση τέτοιων μακροχρόνιων κοινοτήτων θα πρέπει να αποτελεί πηγή υπερηφάνειας και ελπίδας ότι και οι δικές μας κοινότητες θα αντέξουν στη δοκιμασία του χρόνου.

Πηγή: https://greekreporter.com/2025/09/26/vienna-site-of-the-first-greek-newspaper/?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_term=2025-09-27&utm_campaign=GR+Daily+News+Brief

ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑΣ ΕΝΙΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ !!!
ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΜΑΖΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟΙ,
ΣΘΕΝΑΡΟΤΕΡΟΙ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΟΙ και
ειλικρινά ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ !!!

ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΚΕΠ !!!
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ - ΣΥΝΕΠΕΙΑ – ΕΝΔΕΛΕΧΕΙΑ - ΠΙΣΤΗ- ΑΦΟΣΙΩΣΗ στο
ΩΡΑΙΟ, το ΑΛΗΘΙΝΟ, το ΑΓΑΘΟ, το ΕΝΑΡΕΤΟ !!!
ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΜΟΡΦΗΣ & ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ !!!

ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ !!!
ΧΡΗΣΙΜΗ- ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ !!!

